

DETROIT

Gyülekezetük századik éve meglehetősen gyorsan és aránylag mozgalmasan telt. A március eleji, évközi gyűléssel egybekötött, szövetségünk gyülekezeteivel és lelkipásztoraival együtt tartott ünnepélyről már beszámoltunk olvasóinknak. Még nem írtunk azonban gyülekezetünk minden-napjairól, az „egyszerű” vasárnapokról, valamint a jubileumi évünk további két 100 éves ünnepélyéről. Ezt próbálom most pótolni, annál is inkább, mert ezáltal nem nagyon érkezett más gyülekezeti beszámoló.

Mielőtt ezt tennem, hadd hívjam fel olvasóink figyelmét arra, hogy gyülekezetünk bulletinjait (heti értesítőit) egyrészt az interneten is el lehet olvasni, másrészt szívesen megküldöm e-mailen mindazoknak, akik ezt kéri – akár innen,

De nem csak jöttek, hanem sajnos mentek is el közülünk néhányan. Még jó, hogy az a reménységünk megvan, hogy valamikor vissza fognak jönni közénk. *Bence Ákosék* augusztus közepén indultak útnak új lakhelyük felé, Hays-be (Kansas) - az ottani egyetemen kapott munkát *Krisztina*. A bulletinunkban ezt olvasom erről az alkalomról:

Szeptember utolsó vasárnapja rendhagyóan telt. A délelőtti tisztelet után először is gyülekezeti órát tartottunk. A pénztáros testvér beszámolóját hallgattuk meg elsősorban a második negyedéről. Sajnos nem jó képet mutat a pénztárunk ebben az évben, különösen is a második negyedévben. Az első 6 hónapban 1800 dolláros hiányunk volt. Nem azért, mert többet adtunk ki a megszokottnál, hanem mert kevesebb volt a bevételünk.

Sajnálom, hogy *Bence Ákos* testvér utoljára ilyen jelentést adhatott, de annak örülök, hogy az elmúlt két és fél évben

kedves énekeiket énekelte, az igehirdetés textusa egyik kedves igéjük volt (a tékozló fiú).

Szeptemberben *Szilágyi Gyuszi*ka Grand Rapids-ba költözött, megkezdve egyetemi tanulmányait. Novemberben pedig *Jakab Bálinték* költöztek le Floridába – a téli időszakra.

Két garázs szelet is tartottunk az idén – júniusban és szeptemberben. A bevételünket a nőtestvérek missziós célokra fordítják.

Pap Lajos testvér új hirdető táblát készített imaházunk elé a nyár végén.

Októberre elkészült a kórusunk új CD-je, amire a felvételeket még augusztus elején elkészítettük.

A *reformációs* közös istentiszteletet ebben az évben a Református Egyház rendezte.

Szeptember 21-én az *American Baptist Churches (ABC)* egyik vezetője járt nálunk és köszöntötte a 100 éves gyüle-

Bence Ákosék búcsúznak / Bokor Barnabás énekórát tart / dr. Mészáros Kálmán magyarországi egyházelnök a szerda esti bibliaóra után / elkészült az új hirdető tábla

vagy az óceán másik oldaláról. (Egyébként ugyanígy tesznek szolgatársaim is, amennyiben megkeresitek őket e-mailen.)

Húsvétól errefelé tekintem át a detroitiai esztendejét. Vendégeink sorából ötöt emelek ki. Fél évet töltött közöttünk *Kovács Irén* édesanyja, *Gevalt Mária* testvérnő, nemcsak a család, a két kis unoka, hanem a gyülekezet öröme is. *Gerstner Margitka* 3 hónapot törtött Detroitban – nem azért, mert így tervezte volna, hanem mert az Úr a húsvéti látogatását egy súlyos betegséggel meghosszabbította. Lánya és családja, valamint a gyülekezetünk részére nem csak próba, hanem sokkal inkább imameghallgatás volt az ő csodálatos gyógyulása.

A nyár óta itt járó vendégek közül *Bokor Barnabás*, *dr. Mészáros Kálmán* és *Meláth Attila* testvéreket említtem meg, akik szolgálataikkal nem csak Rámába és a chicagói jubileumra, vagy a clevelandi ifjúságra jutottak el, hanem az egyes gyülekezetekbe, így Detroitba is. Szolgálataikra örömmel emlékszünk vissza.

pozitív eredményekről szólhatott. Sőt – hála az Úrnak, az elmúlt 18 évben csak egyszer-kétszer volt ilyen nehezebb időszak. Most is azt reméljük, hogy megsegít bennünket az Úr ebben a helyzetben is. Kevesebb a bevételünk azért is, mert a testvéreink bevétele is csökkent, s így a kisebb összeg tizede is kevesebb. Ezen kívül többen is vannak munka nélkül.

(Igen, a munkahely probléma talán itt, Michiganban a legnagyobb. Mi már évek óta érezzük azt, amire a világ csak mostanában döbber rá, hogy egyszerűen kikapukadhat a buborék, a megalapozatlan, a homokra épült várat elmoshatja egy váratlan gazdasági vihar.)

Megköszöntük Ákosnak a pénztárosi szolgálatot és új pénztárosnak *Pap Enikőt* választottuk.

A közös ebéden elmondták *Krisztinának*, hogy 1200 mérföldre van tőlünk az a város, ahova költöznek.

A délutáni tiszteleten elköszöntek – igével, bizonyágtétellel – a duetthez már nem volt hangjuk. A kórus azonban az ő

kezetünket. S ezzel rátérek a jubileumi évünk utolsó két ünnepélyére, melynek a 100 éves évforduló mellett ez volt a neve: 100. hálaadónap, illetve adventi zenei ünnepély.

Az idei hálaadónapunk a gyülekezetünk századik hálaadónapja volt.

Nagyszerű időt kaptunk – hűvös, de napsütéses. A *torontói testvérek* szombaton este megérkeztek – 27-en. Egyrésztük családi körben töltötte a detroitiaknál az estét, éjszakát, s voltak, akik szállodában szálltak. Reggel mindannyian ott voltunk, időben, s egy kis reggeli után

megkezdtek a hálaadót – imaórával, amit *iff. Bákai István* torontói testvér vezetett. Az istentisztelet előtt meghallgattuk a vasárnapi iskolás gyermekek igeverseit

és énekét. A hálaadónk első részében szolgálatok sokaságára került sor – elsősorban vendég testvéreink részéről. Örömmel hallgattuk a fúvószenekart (amibe *Kovács József* és *Bancsov Barna* is bekapcsolódott), a torontói fiatalok énekeit és az énekkaruk szolgálatait. Hangszer duettre is került. Közötte verseket és személyes biznyságtételeket is hallottunk. A zenei szolgálatok nagy részét *Csercsa Tamás* irányította. Hozzá csatlakozott a közös énekek kíséretében egy másik fiatal a mi részünkről: *Juhász Róbert* – így *Für Béla* testvérnek ezúttal az énekek vezetése maradt. Jó volt látni, hogy a fiatalok aktívan részt vesznek a szolgálatokban.

Valahol, a szolgálatok felénél Herjeczki testvér *vetített képek* segítségével felidézte a detroiti imaház 30 évvel ezelőtti megnyitását – amin szintén részt vettek a torontóiak, valamint a torontói gyülekezet korábbi és mostani két imaháza (tábor is!) történetének néhány mozzanatát.

A szolgálatok – hála mondások után *hálaadásra* is sor került. Kiegészült a hálaadónapi oltárunk: az Úr sokféle áldása mellé odatették a perselyező testvéreink azokat az anyagi javakat, amelyeket a jelenlévő testvériség hálából vissza adott az Úrnak. (Az adakozást ezúttal a jövő évi épületbiztosításra fordítjuk, ami ebben az évben 2325 dollár. Még aznap hálát adtunk az Úrnak azért, hogy elérhettük azt az összeget.)

Herjeczki testvér *igehirdetését* a 100. Zsoltár második felére alapozta (meghallgatható az interneten).

A ünnepélyt közös hálaadónapi ebéddel zártuk.

Örülünk, hogy a torontói testvérek megosztották velünk hálaadónapunkat - ahogyan a detroitiak a torontóiakét 30 évvel ezelőtt.

A harmadik - adventi zenés 100 éves ünnepélyről legközelebb.

Detroiti és torontói gyermekek és fiatalok a hálaadónapon. A jelenlegi imaházunkat 1977-ben vásároltuk a Greek Orthodox egyháztól. Az első képen a korábbi templom-belső látható. A hivatalos megnyitóra harminc évvel ezelőtt, 1978. április 9-én került sor, melyen a torontói zenészek is szolgáltak. A képen Herjeczki András helyi lelkipásztor és felesége énekel.

CHICAGO

Gratulálunk *Szász Géza és Ibolya*, valamint *Lőke Ferenc és Rózsika* testvéreknek házassági évfordulójuk alkalmából. A Szász házaspár az 50. – a Lőke házaspár a 40. házassági évfordulóját ünnepelte november 9-én. Az esti istentisztelet után az alagsorban csatlakozhattunk testvéreink örömehez igei köszöntéssel, imádsággal és énekléssel, egy szelet torta és üdítő mellett.

Az ünneplő Szász és Lőke házaspár

Ebben az évben, az említettekén kívül még három házaspár ünnepelt kerekévszámú házassági évfordulót. *Szabó József és Ilonka* 40. *Kulcsár Sándor és Magda* 30. *Lukács János és Erzsike* 20.

Ezek a számok a hűségéről és a kitartó szeretetről tesznek biznyságot. A mai világban egyre kevesebbek az ilyen családi ünnepek. Kívánjuk, hogy Isten népe itt Chicagóban, de a többi gyülekezeteinkben is legyen példa a halálig tartó házasságok terén is.

Máté

ELvv.